

Yhteistyöllä parempaan vesienhoitoon

Vesienhoitosuunnitelman työohjelma ja aikataulu
Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueella

Kuva: HeliFoto Oy Ab

Haluatko vaikuttaa siihen, kuinka vesiämme hoidetaan?

Oletko kiinnostunut siitä, missä kunnossa kotikuntasi, mökkikuntasi tai maakuntasi vesistöt ja pohjavedet ovat? Haluaisitko osallistua ja auttaa viranomaisia suunnittelemaan alueen vesienhoitoa siten, että tulevinakin vuosina vedet olisivat hyvässä kunnossa sekä ihmisten tarpeisiin että eliöstölle?

Mikä on työohjelma ja sen aikataulu?

Tätä asiakirjaa sanotaan vesienhoitosuunnitelman työohjelmaksi. Työohjelma kertoo siitä, mistä vesienhoidossa ja vesiensuojelussa on kysymys, kuinka niitä suunnitellaan ja millaisella aikataululla edetään. Tavoitteena on laajan yhteistyön avulla säilyttää hyvä vesien tila sekä parantaa tilaa siellä, missä se on päässyt heikentymään.

Sinulla on nyt mahdollisuus osallistua ensimmäisen vesienhoitosuunnitelman ja toimenpideohjelman valmisteluun. Voit vaikuttaa kolmessa eri vaiheessa: vuosina 2006, 2007 ja 2008. Kunakin vuonna mielipiteitä kootaan hieman eri asioista.

Nyt mielipidettäsi tarvitaan tästä työohjelmasta, siinä esitetystä aikataulusta sekä osallistumismenettelyistä. Tämä on tärkeää, jotta suunnittelujärjestelmä saadaan toimivaksi. Jatkotyön pohjaksi kerätään jo tässä vaiheessa myös tietoja vesienhoitoon liittyvistä tärkeistä kysymyksistä. Näin saadut näkemykset ovat hyödyllistä taustatietoa ja auttavat viranomaisia suunnittelemaan ehdotusta käytännön toimiksi.

Tärkeimmistä vesistöalueen hoitoa koskevista kysymyksistä ja suojelutoimista laaditaan yhteenveto, josta järjestetään oma kuuleminen vuonna 2007. Vuonna 2008 nähtäville saadaan ehdotus vesienhoitosuunnitelmaksi, johon vielä voi vaikuttaa. Vesienhoitosuunnitelma hyväksytään vuoden 2009 lopussa. Se ulottuu vuoteen 2015 saakka, mutta sitä seuraavan suunnitelman valmistelu aloitetaan jo vuonna 2012. Suunnittelu noudattaa tästä eteenpäin samaa kaavaa kuin ensimmäisellä kierroksella – tavoitteena on avoin ja osallistuva yhteistyö vesien hyvinvoinnin takaamiseksi.

Työohjelma julkaistaan alueellasi siksi, että viranomaisten lisäksi saataisiin myös kansalaiset, kansalaisjärjestöt, kunnat ja yrittäjät osallistumaan ja vaikuttamaan vesienhoitoon. Yhteistyötä lisäämällä moni ongelma voidaan ehkäistä ennalta. Tässä työssä voit olla mukana kertomalla oman mielipiteesi tai vaikuttamalla sinua lähellä olevan edustajan välityksellä. Lisätietoja tärkeimmistä alueesi viranomaisista ja yhteyshenkilöistä löytyy sivuilta 20–23.

Lukemista helpottamaan on työohjelman loppuun koottu sanasto peruskäsitteistä.

Ensimmäisellä virallisella kuulemisella haetaan vastauksia seuraaviin kysymyksiin:

- onko suunnitteluprosessi selkeä?
- onko tässä työohjelmassa riittävästi tietoa siitä, mihin uudella vesienhoidon suunnittelulla pyritään?
- ovatko tässä työohjelmassa esitetyt osallistumismenettelyt asianmukaisia ja kattavia?
- miten osallistumista voitaisiin kehittää?
- ovatko asiakirjat helposti saatavilla?

Voit myös kertoa näkemyksesi vesienhoidon tärkeistä kysymyksistä alueella. Mielipiteesi antaa hyödyllistä taustatietoa vesienhoidon suunnittelun jatkotyöhön. Mielipiteet voi esittää vapaamuotoisesti alueellisen ympäristökeskuksen kirjaamoon kirjallisesti tai sähköpostilla.

Ketä työohjelma koskee?

Vesienhoidon suunnitteluun voivat osallistua kaikki kansalaiset, kansalaisjärjestöt, viranomaiset ja toiminnanharjoittajat. Tämä työohjelma on tehty kaikkia niitä varten, jotka ovat kiinnostuneita vesienhoidosta Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueella.

Vesienhoidossa yhteistyötahoja ovat esimerkiksi:

- vesialueiden omistajat sekä vesien käyttäjät, kuten kalastajat ja veneilijät
- kalastusalueet
- eri elinkeinojen harjoittajat ja heidän järjestönsä
- ympäristöjärjestöt
- teollisuuslaitokset
- vesihuoltolaitokset
- kunnat
- maakuntien liitot
- valtion aluehallintoviranomaiset.

Mihin vesienhoidon suunnittelulla pyritään?

Vesiensuojelussa ja -hoidossa on koko EU:n alueella seuraavat yhteiset tavoitteet:

- pinta- ja pohjavesien tila ei heikkene
- pintavesien ja pohjavesien tila on vuoteen 2015 mennessä vähintään hyvä
- pilaavien sekä muiden haitallisten ja vaarallisten aineiden pääsyä vesiin rajoitetaan
- tulvien ja kuivuuden haitallisia vaikutuksia vähennetään.

Vesienhoito uudistuu koko Euroopassa

EU:n alueelle on asetettu yhteiset tavoitteet vesien tilan parantamiseksi vuoteen 2015 mennessä. Tavoitteet on määritelty EY:n vesipolitiikan puitedirektiivissä (2000/60/EY).

Direktiivin toimeenpano on tuonut Suomeen uuden järjestelmän tehostamaan vesienhoidon suunnittelua. Samalla vesien tila arvioidaan ottamalla aiempaa paremmin huomioon koko vesiekosysteemi ja vesieliöstön elinolot. Näitä ovat muun muassa kasviplankton ja muu vesikasvillisuus, pohjaeläimet ja kalat. Veden käyttökelpoisuutta ihmisten tarpeisiin arvioidaan entiseen tapaan mittaamalla veden fysikaalisia ja kemiallisia tekijöitä. Entistä enemmän huomiota kiinnitetään myös vesiympäristölle haitallisiin ja vaarallisiin aineisiin (ns. prioriteettiaineet). Niiden pääsy vesiin pyritään estämään.

Pohjavesien arviointi perustuu pohjavesien määrään ja kemialliseen tilaan. Pohjavesien hyvälle kemialliselle tilalle määritellään vähimmäisvaatimukset. Myös pohjavesien tilan seuranta tehostetaan.

Laki vesienhoidon järjestämisestä

Vesipolitiikan puitedirektiivin vaatimukset pannaan täytäntöön kansallisin säädöksin, joista tärkeimpiä ovat laki vesienhoidon järjestämisestä (1299/2004), jäljempänä vesienhoitolaki, ja sen pohjalta annettavat asetukset.

Vesienhoitoalaissa säädetään viranomaisten yhteistyöstä, vesien tilaan vaikuttavien tekijöiden selvittämisestä, seurannasta, vesien luokittelusta, vesienhoidon suunnittelusta sekä kansalaisten ja eri tahojen osallistumisesta suunnitteluun.

Asetuksella vesienhoitoalueista (1303/2004) säädetään tarkemmin suunnittelutyön järjestämisestä vesienhoitoalueilla ja eri sidosryhmien osallistumisesta vesienhoitosuunnitelman valmisteluun.

Vesienhoitolaki ohjaa siis tarvittavaa vesienhoidon suunnittelujärjestelmää. Toiminnanharjoittajia koskevista luvista päätetään edelleen ympäristönsuojelulain (86/2000), vesilain (264/1961) ja muun lainsäädännön mukaisesti.

Vesienhoitolain 13 §:n mukaan

Alueellisen ympäristökeskuksen on vesienhoitosuunnitelman laatimista varten tehtävä:

- 1) hoitosuunnitelman laatimisen aikataulu ja työohjelma vähintään kolme vuotta ennen hoitosuunnitelmakauden alkamista;
- 2) yhteenvedo vesistöalueen hoitoa koskevista keskeisistä kysymyksistä vähintään kaksi vuotta ennen hoitosuunnitelmakauden alkamista; sekä
- 3) hoitosuunnitelmaehdotus vähintään vuosi ennen hoitosuunnitelmakauden alkamista.

Tämä työohjelma täyttää lain 13 §:n I kohdan velvoitteen.

Suomella hyvät perinteet vesienhoidossa

Suomessa vesienhoidon perustana ovat valtioneuvoston hyväksymät ”Vesiensuojelun tavoiteohjelma vuoteen 2005” ja ”Suomen Itämeren suojeluohjelma” sekä näiden perusteella laaditut toimenpideohjelmat. Vaikka Suomella on pitkät perinteet vesienhoidossa, kaikkia asetettuja tavoitteita ei ole vielä saavutettu. Monilla alueilla tarvitaan tehostettuja toimia vesien tilan kohentamiseksi.

Vesiensuojelun ja -hoidon painopisteet vaihtelevat alueellisten erityispiirteiden mukaan. Pintavesien suojelemiseksi tärkeintä on vähentää erityisesti rehevöitymistä aiheuttavien ravinteiden sekä haitallisten ja happea kuluttavien aineiden kuormitusta. Samalla suojellaan vesiluontoa. Pohjavesiä suojellaan niiden laatua heikentäviltä riskitekijöiltä sekä toimilta, jotka vähentävät pohjaveden muodostumista.

Vesissä on eroja — tyypittely ja luokittelu

Suomen pintavedet on jaettu luontaisten ominaispiirteidensä perusteella erilaisiin **tyyppeihin**. Suomessa jokityyppejä on 11, järvityyppejä 12 ja rannikkovesityyppejä 11. Esimerkiksi järvet on tyypiteltä valuma-alueen maaperän sekä järven koon, syvyyden, sijainnin ja veden vaihtuvuuden perusteella. Kunkin tyypin **vedet luokitellaan sen perusteella, miten suuria muutoksia ihminen on toiminnallaan vesille aiheuttanut**. Vertailukohtana ovat tyypin luonnontilaiset, häiriintymättömät olot. Vedet luokitellaan viisiportaisella asteikolla. Luokat ovat erinomainen, hyvä, tyydyttävä, välttävä ja huono. Pohjavedet luokitellaan veden laadun ja riittävyyden perusteella hyvään ja huonoon luokkaan. Alustava luokittelu valmistuu vuonna 2008.

Koska luokittelussa otetaan lähtökohdaksi koko vesiekosysteemi, luokittelu saattaa tuntua aluksi oudolta ihmisen näkökulmasta. Esimerkiksi, jos järvessä on luonnostaan runsaasti humusta ja sen väri tästä syystä on hyvin tumma, mutta ihmisen aiheuttamia muutoksia ei havaita, järven ekologinen tila on erinomainen. Samoin luontaisesti savisameat tai luontaisesti rehevät järvet voivat olla ekologiselta tilaltaan erinomaisia. Vastaavasti kirkasvetiset rakennetut vesistöt voivat olla hyvää huonommassa luokassa, sillä vesistörakentaminen ja säännöstely ovat voineet vähentää koskia ja luontaisesti lisääntyviä kalakantoja.

Erityisen interkalibrointiohjelman avulla pyritään siihen, että luokittelu olisi vertailukelpoinen EU-maiden välillä.

Kuva: Eero Moilanen

Kuva: Tuukka Pahtamaa

Vesienhoitosuunnitelma toiminnan perustaksi

Suunnitelmat tehdään vesienhoitoalueille

Suomeen on määritetty vesienhoitoalueet, jotka pohjautuvat joko yhteen tai useampaan luonnolliseen vesistöalueeseen. Manner-Suomessa on viisi vesienhoitoaluetta. Tämän lisäksi muodostetaan kaksi kansainvälistä vesienhoitoaluetta, toinen Ruotsin ja toinen Norjan kanssa (kuva 2). Ahvenanmaa on oma vesienhoitoalueensa ja se vastaa itse EU:n vesipolitiikan puitedirektiivin toimeenpanosta.

Suunnitelma syntyy yhteistyössä

Jokaisella vesienhoitoalueella on laadittava vesienhoitosuunnitelma. Velvoite perustuu vesienhoitolain 11 §:ään (1299/2004). Kukin alueellinen ympäristökeskus laatii yhdessä yhteistyöryhmänsä kanssa suunnitelmaan omaa aluettaan koskevan osan. Tämän jälkeen osat sovitetaan yhteen vesienhoitoalueittain yhdeksi suunnitelmaksi. Suunnitelma tarkistetaan kuuden vuoden välein.

Suunnitelma on perusta alueella tehtävälle vesiensuojelulle. Suunnitelma sisältää yhteisen näkemyksen koko vesienhoitoalueen vesiensuojelun ongelmista sekä niiden ratkaisukeinoista. Suunnittelussa otetaan huomioon vesien eri käyttömuodot ja niiden tarpeet. Yksittäisiä hankkeita koskevat velvoittavat toimet määritellään jatkossakin muun lainsäädännön perusteella niin kuin tähänkin asti. Lupia käsitellään erityislainsäädäntöön, kuten vesilakiin, ympäristönsuojelulakiin, maankäyttö- ja rakennuslakiin sekä luonnonsuojelulakiin perustuvissa lupamenettelyissä. Lupapäätöksessä on kerrottava, miten vesienhoitosuunnitelma on päätöksessä otettu huomioon.

Vesienhoitosuunnitelmassa on:

- tiedot vesienhoitoalueesta
- tiedot pinta- ja pohjavesien ominaispiirteistä
- tiedot vesiin kohdistuvista ja niitä muuttavista ja kuormittavista toimista
- tiedot vesien tilasta
- vesien tilan ja käytön tavoitteet seuraavan kuuden vuoden ajaksi
- yhteenveto seuranta- ja seurantaohjelman kehittämistarpeet
- yhteenveto tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavista perustoimista ja täydentävistä toimista
- suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annetun lain (SOVA-laki) (200/2005) mukainen ympäristöselostus, joka sisältää myös selvityksen toimenpidevaihtoehtojen valinnasta sekä osallistumisen ja yhteistyön vaikutuksesta valintaan

Kuva: Kalervo Ojutkangas

Vesienhoidon perustoimet ja niitä täydentävät toimet

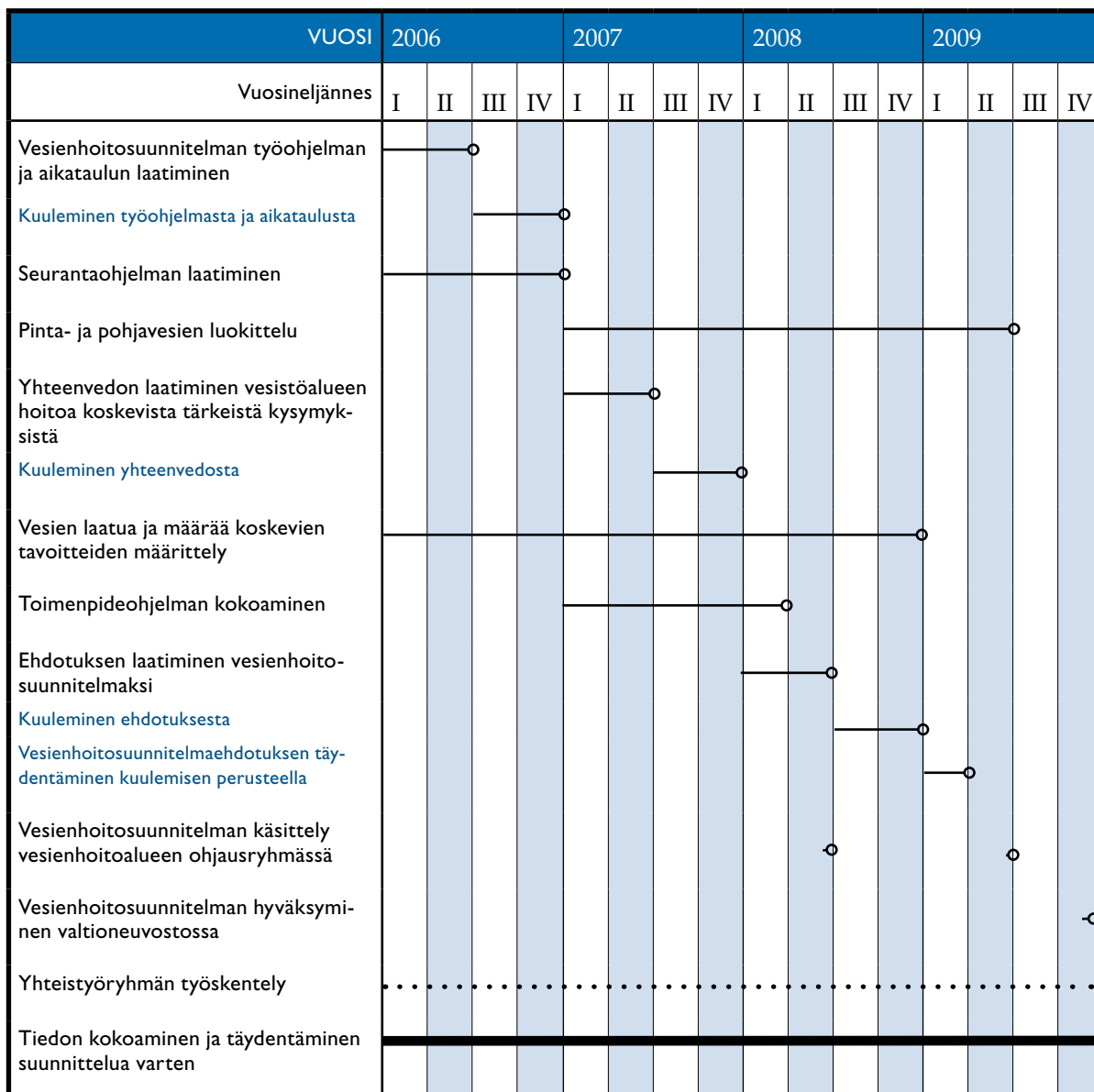
Vesienhoitosuunnitelmassa esitetään vesienhoidon perustoimet ja niitä täydentävät toimet. Perustoimet ovat joko säädöksissä määriteltyjä toimia, joilla vesiensuojeluun liittyvät EU-direktiivit on pantu Suomessa toimeen tai toimia, joihin Suomen kansallinen lainsäädäntö ja sen soveltaminen velvoittavat. Tällaisia ovat esimerkiksi nitraattidirektiivin mukaisesti annettu asetus maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta (931/2000) ja yhdyskuntien jätevesiä koskeva valtioneuvoston päätös (365/1994).

Täydentäviä toimia tarvitaan, mikäli perustoimilla ei voida saavuttaa vesien tilalle asetettavia tavoitteita. Täydentävät toimet voivat olla mitä tahansa tarpeellisia pidettyjä toimia, kuten lainsäädännöllisiä, hallinnollisia, taloudellisia ja verotuksellisia keinoja. Ne voivat olla myös hyvää ympäristökäytäntöä koskevia ohjeita, ympäristön kunnostushankkeita tai rakennus-, koulutus-, tutkimus-, kehitys- ja esittelyhankkeita.

Alueellisilla ympäristökeskuksilla on mahdollisuus tarvittaessa kohdistaa suunnittelua ja toimenpiteitä vesienhoitoaluetta pienemmille alueille, esimerkiksi jollekin tietylle vesistön osalle.

Vesienhoitosuunnitelman aikataulu

Vesienhoidon suunnittelu etenee vaiheittain vesienhoitolaissa esitettyjen määräaika-ajan puitteissa (kuva 1). Vuonna 2006 on tehty tämä työohjelma ja aikataulu vesienhoitosuunnitelman laatimiseksi. Lisäksi uudistetaan pinta- ja pohjavesien seurantaohjelmat. Vuosina 2007 ja 2008 täsmennetään vesienhoidon tavoitteita ja yksilöidään tavoitteiden toteuttamiseen tarvittavia toimia. Lisäksi määritellään toiminnan alueelliset painopisteet vuoteen 2015 ulottuvalle ensimmäiselle suunnittelukaudelle. Tavoitteet pintavesien suojelemiseksi perustuvat ekologiseen luokitteluun, jota valmistellaan vuosina 2006-2008. Samoin menetellään pohjavesien määrän ja kemiallisen tilan luokitteluksi. Vesienhoitosuunnitelman on oltava valmis vuonna 2009. Kaikkien toimenpideohjelmassa mainittujen toimien on oltava käynnissä vuonna 2012. Silloin myös aloitetaan vesienhoitosuunnitelman tarkistus.

Kuva 1. Ensimmäisen vesienhoitosuunnitelman laadinnan tärkeimmät vaiheet ja niiden aikataulut.

Kuva: Kalervo Ojutkangas

Vaikutuskanavina yhteistyöryhmät ja kuulemismenettelyt

Yhteistyöryhmä edustaa asiantuntemusta alueella

Tavoitteena on avoin ja osallistuva vesienhoidon suunnittelu. Onnistunut suunnittelu perustuu myös riittäviin ja luotettaviin tietoihin. Tietopohjan kartuttamiseksi tarvitaan laajaa yhteistyötä ja eri tahojen kuulemista.

Vesienhoitoalueen alueellisten ympäristökeskusten toimialueilla toimivat vesienhoidon yhteistyöryhmät. Niihin on koottu mahdollisimman kattavasti alueen eri intressitahojen edustus. Pohjois-Pohjanmaan, Kainuun sekä Lapin vesienhoidon yhteistyöryhmien kokoonpanot on esitetty sivuilla 21–23.

Vesienhoitoalueita koskevan asetuksen 4 §:n mukaan yhteistyöryhmä tekee suunnittelun edetessä alueelliselle ympäristökeskukselle ehdotuksia vesienhoidon tavoitteista. Se seuraa, arvioi ja ennakoii vesien käyttöä, suojelua ja tilaa sekä näiden kehitystä alueella. Yhteistyöryhmä käsittelee sekä ehdotusta vesienhoitosuunnitelmaksi että sitä varten laadittuja selvityksiä ja ohjelmia ja ottaa niihin kantaa.

Siten yhteistyöryhmä vaikuttaa merkittävästi siihen, millaisia vesienhoitotoimia alueella tehdään. Tämän vuoksi kannattaa pyrkiä vaikuttamaan niihin näkökantoihin, joita sinua lähinnä edustava taho – esimerkiksi ympäristö- tai kansalaisjärjestön, kalastajien tai veneilijöiden edustaja – tuo yhteistyöryhmässä esille.

Mistä kuullaan ensin?

Yhteistyöryhmän toiminnan lisäksi suunnittelu etenee lakiin ja asetuksiin perustuvien kuulemisten avulla. Kansalaisten osallistumista tukemaan järjestetään suunnittelun eri vaiheissa kaikkiaan kolme eri kuulemistä, joissa sinäkin voit esittää mielipiteitäsi. Kansalaisten kuulemisen lisäksi myös viranomaisilta pyydetään kirjalliset lausunnot valmistelun eri vaiheista.

Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty. Tämän vuoksi aivan ensimmäiseksi virallinen kuuleminen järjestetään tästä työohjelmasta, siinä esitetystä aikataulusta sekä osallistumismenettelyistä. Kuulemisten perusteella suunnittelujärjestelmää voidaan parantaa siten, että se toimisi mahdollisimman hyvin. Tavoitteena on saada mahdollisimman hyvä vesienhoitosuunnitelma alueelle.

Miten toimitan mielipiteeni eteenpäin?

Kuulemiset toteutetaan mahdollisimman yhdenmukaisesti ja samanaikaisesti vesienhoitoalueen alueellisissa ympäristökeskuksissa. Kuulemiseen on lain mukaan varattu aikaa puoli vuotta. Viranomaisten lausunnot ja kansalaisten mielipiteet kannattaa toimittaa alueellisten ympäristökeskusten ja yhteistyöryhmien käyttöön hyvissä ajoin.

Mielipiteet ja kannanotot on esitettävä kirjallisesti tai sähköpostitse, mutta ne voi muotoilla vapaasti. Mielipiteet voi toimittaa mihin tahansa alueella toimivaan ympäristökeskukseen (yhteystiedot sivulla 20).

Viranomaisten lausunnoissa ja kansalaisten mielipiteissä esitetyt näkökohdat tulevat suoraan alueellisten ympäristökeskusten ja vesienhoidon yhteistyöryhmien käyttöön.

Kuulemisessa eri tahoilta saatu palaute otetaan huomioon suunnittelussa ja se kirjataan vesienhoitosuunnitelmaa ja sen SOVA-lain edellyttämää ympäristöselostusta varten.

Myöhemmin lisää mahdollisuuksia vaikuttaa

Kun suunnittelujärjestelmä on saatu ensimmäisen kuulemisen jälkeen toimivaksi, edetään seuraavaan vaiheeseen eli ehdotuksiin käytännön toimiksi. Uusi mahdollisuus vaikuttaa tulee vuonna 2007, jolloin vesienhoitoon liittyvistä tärkeistä kysymyksistä ja suojelutoimista järjestetään oma kuuleminen. Kolmas virallinen kuuleminen järjestetään vielä vuonna 2008, jolloin näkemyksiä voi esittää varsinaisesta ehdotuksesta vesienhoitosuunnitelmaksi.

Miten vesienhoitosuunnitelma tulee voimaan?

Kullakin vesienhoitoalueella yksi alueellinen ympäristökeskus on nimetty vastuuviranomaiseksi eli yhteen sovittavaksi alueelliseksi ympäristökeskukseksi, joka sovittaa yhteen vesienhoidon suunnittelua. Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueella suunnittelun yhteensovittamisesta vastaa Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus, joka kokoaa ehdotuksen koko vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelmaksi. Käytännössä yhteensovittamisesta vastaa vesienhoitoalueen ohjausryhmä, johon kuuluvat edustajat Pohjois-Pohjanmaan, Kainuun, Lapin ja Länsi-Suomen ympäristökeskuksista sekä Kainuun työvoima- ja elinkeinokeskuksen kalatalousyksiköstä.

Ehdotus vesienhoitosuunnitelmaksi tulee kuultavaksi kesäkuussa 2008. Tällöin kaikki osalliset voivat lausua siitä mielipiteensä. Kuulemisen jälkeen vesienhoitoalueen ohjausryhmä käsittelee ehdotuksen vesienhoitosuunnitelmaksi ja toimittaa sen ympäristöministeriöön. Ehdotukseen sisältyy yhteenveto valmistelun aikana esitetyistä kannanotoista sekä siitä, miten ne ovat vaikuttaneet suunnitelman sisältöön. Ympäristöministeriö esittelee kaikkia vesienhoitoalueita koskevat vesienhoitosuunnitelmat Suomen alueelta valtioneuvostolle, joka päätöksellään hyväksyy ne.

Valtioneuvoston päätöksen jälkeen ympäristöministeriö toimittaa vesienhoitosuunnitelmat EU:n komissiolle. Ensimmäisten vesienhoitosuunnitelmien on oltava voimassa viimeistään joulukuun lopulla vuonna 2009.

Oulujoen-lijoen vesienhoitoalue on yksi viidestä vesienhoitoalueesta Suomessa

Suomi on jaettu viiteen vesienhoitoalueeseen. Lisäksi muodostetaan kaksi kansainvälistä vesienhoitoaluetta.

Vesienhoitoalueet

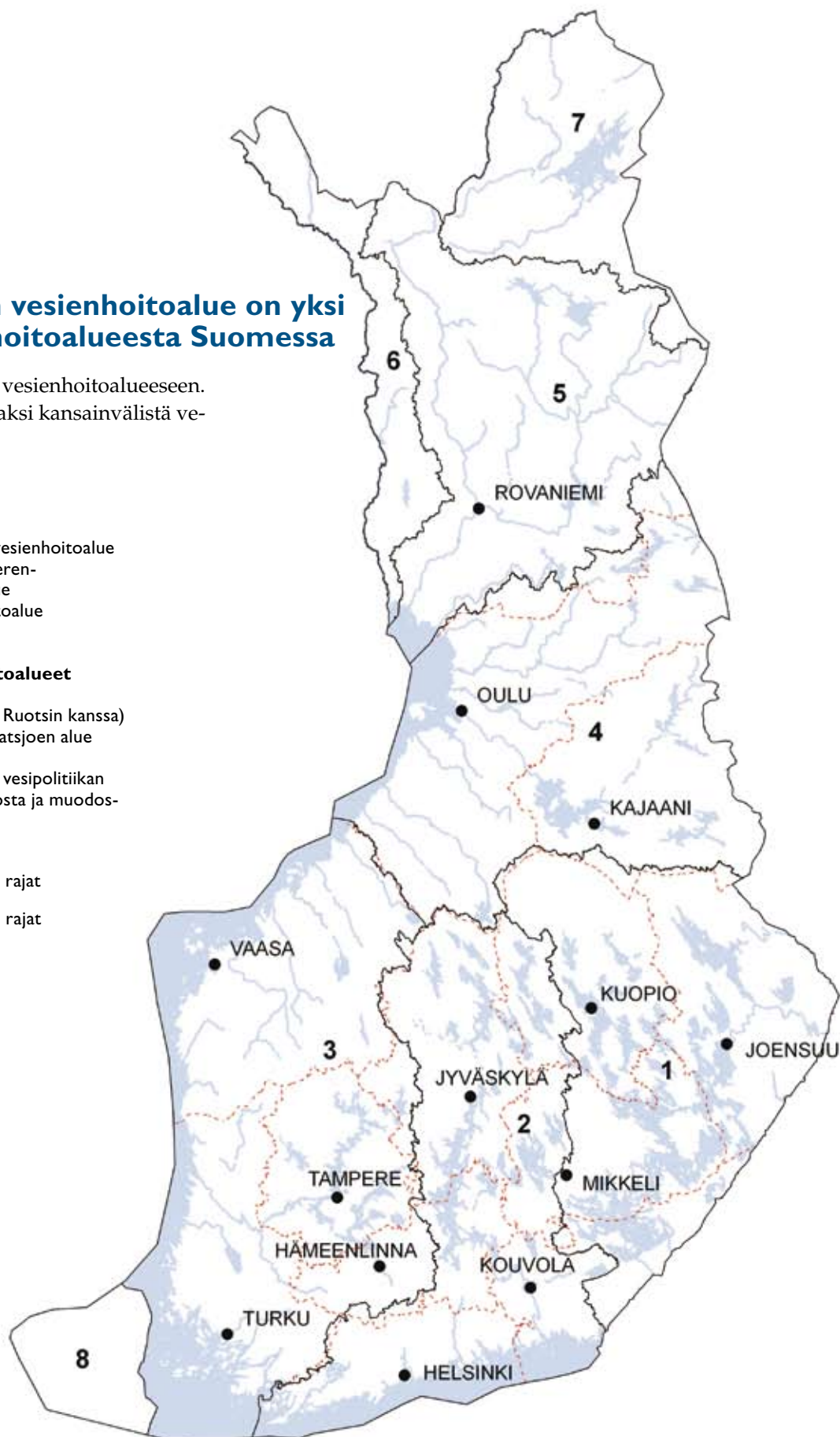
- 1 Vuoksen vesienhoitoalue
- 2 Kymijoen-Suomenlahden vesienhoitoalue
- 3 Kokemäenjoen-Saaristomeren-Selkämeren vesienhoitoalue
- 4 Oulujoen-lijoen vesienhoitoalue
- 5 Kemijoen vesienhoitoalue

Kansainväliset vesienhoitoalueet

- 6 Tornionjoen alue (yhdessä Ruotsin kanssa)
- 7 Tenon, Näätämöjoen ja Paatsjoen alue (yhdessä Norjan kanssa)
- 8 Ahvenanmaa huolehtii itse vesipolitiikan puitteiden toimeenpanosta ja muodostaa oman vesienhoitoalueen.

— Vesienhoitoalueiden rajat

- - - - - Ympäristökeskusten rajat

© SYKE rantaviiva-aineisto © Maanmittauslaitos lupa nro 7/myy/05

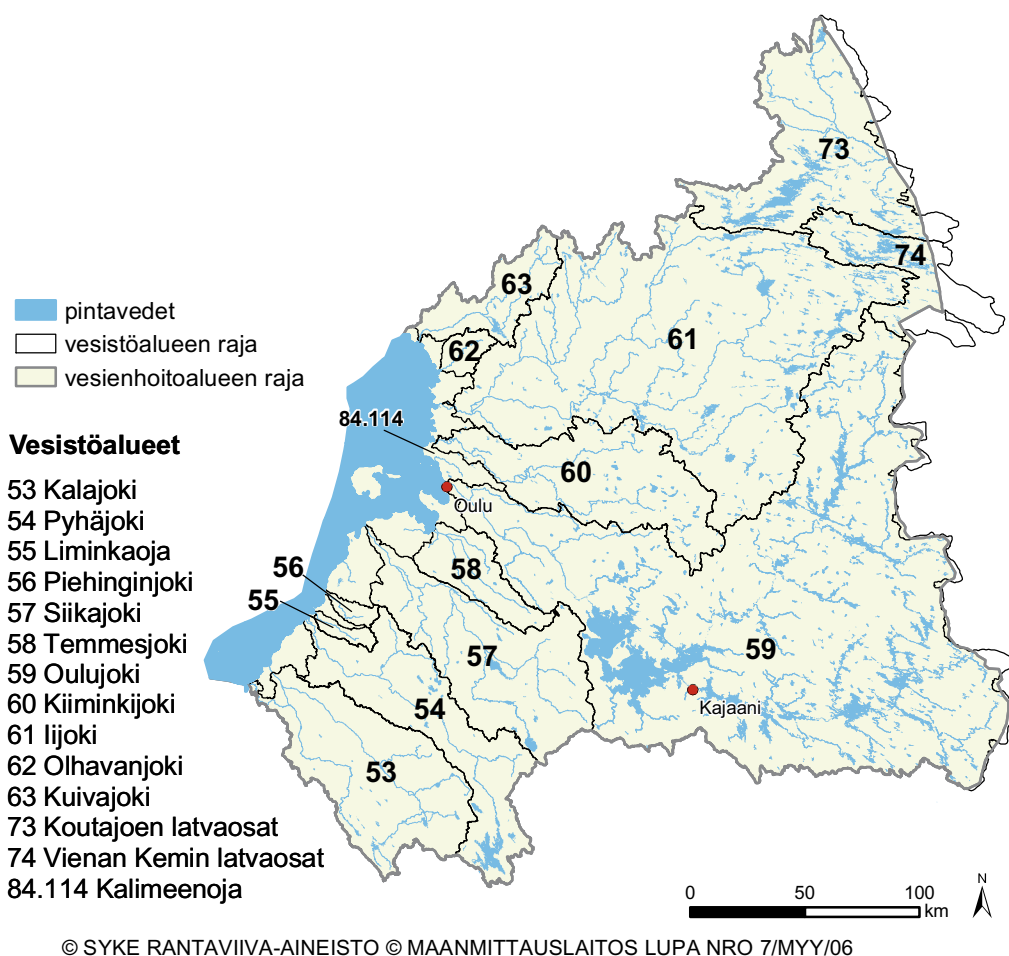
Kuva 2. Vesienhoitoalueet Suomessa.

Kuva: Kalervo Ojutkangas

Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalue

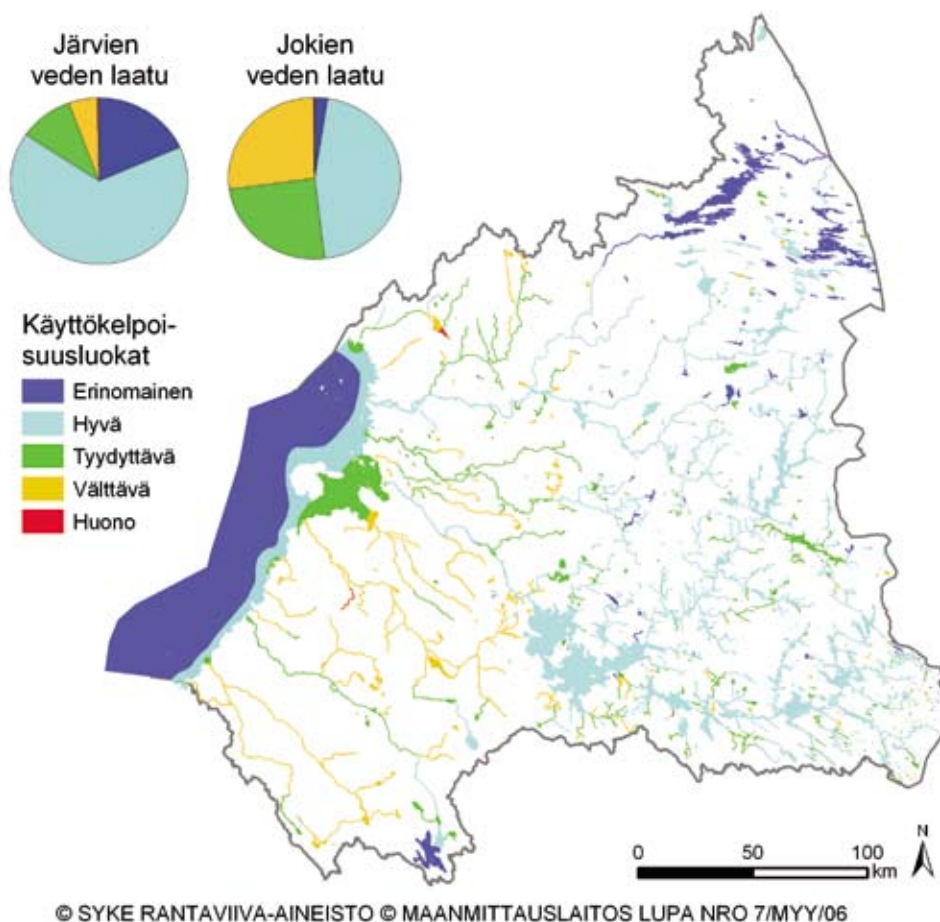
Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueella on 14 päävesistöaluetta, joista selvästi suurimmat ovat Oulujoen ja Iijoen vesistöalueet (kuva 3). Vesienhoitoalue koostuu suurelta osin Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun ympäristökeskuksien toimialueista (kuva 5). Lisäksi hoitoalueeseen kuuluu alueita Lapin ympäristökeskuksen eteläosasta sekä hyvin pieniä osia Keski-Suomen, Länsi-Suomen, Pohjois-Karjalan ja Pohjois-Savon ympäristökeskuksien toimialueista.

Kuva 3. Vesistöalueet ja pintavedet Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueella.

Pintavesien käyttökelpoisuusluokitus

Tällä hetkellä kattavin käytössä oleva vesistöjen luokitus perustuu veden yleiseen käyttökelpoisuuteen, joka kuvaa vesistön soveltuvuutta vedenhankintaan, kalavedeksi ja virkistyskäyttöön (kuva 4). Vuonna 2004 laaditun luokituksen mukaan Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueella 84 % järvipinta-alasta ja 48 % jokipituudesta luokiteltiin vedenlaadultaan hyväksi tai erinomaiseksi. Välttävään tai huonoon käyttökelpoisuusluokkaan kuului järvipinta-alasta vain 5 %, mutta jokipituudesta yli neljännes.

Kuva 4. Käyttökelpoisuusluokitus (2004) Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueella.

Alueelliset erot pintavesien laadussa suuret

Vesienhoitoalueen länsiosissa vedet ovat yleisesti laadultaan heikompia kuin itä- ja koillisosissa. Ravinnekuormitus on hyvin merkittävä vesien tilaan vaikuttava tekijä. Valtaosa ravinnekuormituksesta on peräisin hajakuormituslähteistä: maataloudesta, metsätaloudesta ja haja-asutuksesta.

Hajakuormitus, etenkin maatalouden kuormitus, on suurinta Oulujoen eteläpuolisten rannikkojokien alueella, jossa heikohkoon veden laatuun vaikuttavat kuormituksen lisäksi alueen luontaiset piirteet. Alue on alavaa, vähäjärvistä, jokivesistöjen halkomaa Pohjanmaan lakeutta. Ravinne- ja kiintoainekuormituksen ohella ongelmana monissa rannikkoalueen jokivesistöissä ovat happamien sulfaattimaiden kuivatusvedet, jotka aiheuttavat happo- ja metallikuormitusta. Myös tulvasuojelua ja voimataloutta palveleva vesistö rakentaminen on muuttanut huomattavasti vesien tilaa vesienhoitoalueen eteläisissä osissa.

Vesienhoitoalueen pohjoisosa Oulujokea myöten koostuu useista jokireiteistä, joista monet saavat alkunsa Koillismaahan ja Kainuun runsasjärvistä vaaraisemista. Kainuussa, jossa pääosa pintavesistä kuuluu Oulujoen vesistöalueeseen, vesistöt ovat humusväritteisiä. Tämä johtuu turvemaiden suuresta osuudesta. Metsätaloustoimet, etenkin laaja-alaiset ojitukset, ovat lisänneet humuksen kulkeutumista vesistöihin. Kuitenkin kaikkien Kainuun suurimpien järvien veden laatu on Vuokkijärveä lukuun ottamatta hyvä. Jokien veden laatua Kainuussa heikentävät paikoin korkeat ravinne- ja humuspitoisuudet. Tästä huolimatta joet ovat valtaosaltaan vähintään tyydyttävässä käyttökelpoisuusluokassa. Vesistö rakentaminen ja säännöstely ovat muuttaneet huomattavasti Oulujoen vesistön pääreittien vesiä.

Koillismaalla, Iijoen, Koutajoen ja Vienan-Kemin latvaosilla on runsaasti kirkasvetisiä järviä ja jokia. Siellä ihmisen vaikutus vesien tilaan on vähäisintä koko vesienhoitoalueella. Alueella on Oulujoen latvaosien ohella eniten sisämaan kalankasvatusta. Iijoen vesistön latvoilla säännöstely heikentää muutamien suurten järvien tilaa.

Rannikkoalueen sisävesille on tyypillistä suuren humuspitoisuuden aiheuttama voimakas ruskea väri. Humus on peräisin valuma-alueen luonnontilaisilta ja metsätaloutta, turvetuotantoa sekä peltoviljelyä varten kuivatetuilta soilta. Erityisesti Kiiminkijoen, Olhavanjoen ja Kuivajoen vesistöalueilla sekä Iijoen vesistöalueen keski- ja alaosalla soiden osuus on huomattava. Alueella on Siika- ja Pyhäjoen vesistöalueiden ohella vesienhoitoalueen merkittävimmät turvetuotantokeskittymät. Oulujoen pohjoispuolisten rannikkojokien valuma-alueilla maankäytöstä aiheutuva kuormitus on vähäisempää kuin etelämpänä Perämeren rannikkoalueilla.

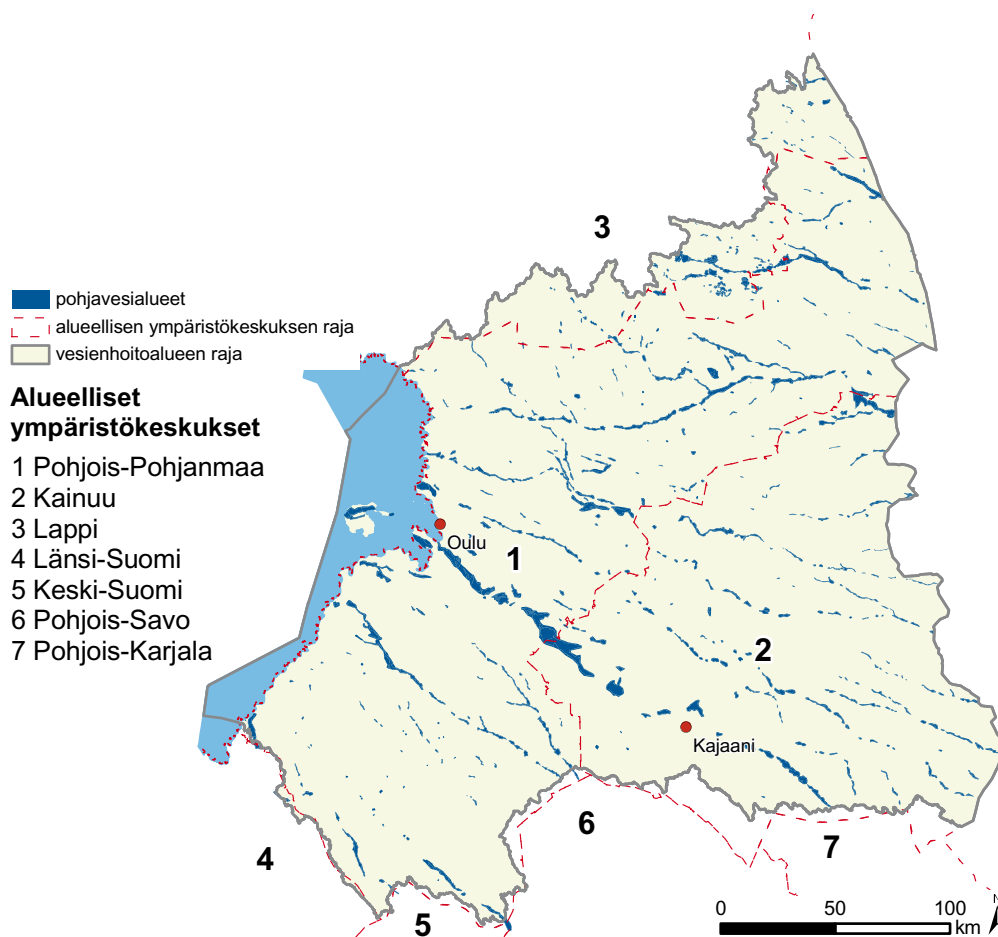
Perämeri on omaleimainen merialue, joka muistuttaa monilta osin järveä. Humuspitoiset jokivedet, alhainen suolapitoisuus, mataluus ja pitkä jääpeitteinen kausi vaikuttavat suuresti vesienhoitoalueen rannikkovesien eliöyhteisön rakenteeseen. Ihmistoiminnan vaikutukset ovat huomattavia rannikonläheisillä alueilla, joihin kohdistuu merkittävää asutuksen, teollisuuden ja jokien tuomaa kuormitusta.

Teollisuuden ja yhdyskuntien ravinnekuormitus korostuu suurimpien kaupunkien ympäristössä. Muutamat vesienhoitoalueella sijaitsevat kaivokset kuormittavat lähialueensa vesistöjä mm. metallipäästöillä.

Vedenhankinta perustuu pääosin pohjavesivaroihin

Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueella yhdyskuntien vedenhankinta Oulun kaupunkia lukuun ottamatta perustuu pohjavesivarojen käyttöön. Pohjavesivarat liittyvät pääosin muinaisen jäätikön sulamisen yhteydessä syntyneisiin hiekka- ja soramuodostumiin. Tärkeimpiä niistä ovat suuret harjujaksot ja saumamuodostumat, jotka usein sijoittuvat lähes yhtenäisiksi nauhoiksi Pohjanlahden rannikolta itärajan tuntumaan tai jopa sen taakse (kuva 5).

Vesienhoitoalueella pohjavedet ovat yleensä laadultaan hyvin pehmeitä ja happamia. Pääosassa vesienhoitoalueen länsiosan vesilaitoksia pohjavesi joudutaan alkaloi-
maan. Rauta- ja mangaanipitoisuudet näissä pohjavesissä ovat yleensä niin suuret, että ne on puhdistettava. Länsiosan pohjavedet sisältävät myös muita liuenneita aineita muuta aluetta enemmän. Vesienhoitoalueen itäosassa vesilaitosten käyttämä

© SYKE RANTAVIIVA-AINEISTO © MAANMITTAUSLAITOS LUPA NRO 7/MYY/06

Kuva 5. Pohjavesialueet ja alueelliset ympäristökeskukset Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueella.

pohjavesi on yleensä laadultaan moitteetonta; vain muutamilla ottamoilla pohjavettä joudutaan alkaloimaan.

Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueella tavallisimmat pohjavesien hyvää tilaa uhkaavat riskitekijät ovat maa-ainesten otto, liikenne ja tienpito, asutus ja maankäyttö, maa- ja metsätalous sekä pilaantuneiden maa-alueiden kohteet.

Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskuksen alueella asuvasta väestöstä yli 98 % ja Kainuun ympäristökeskuksen alueella asuvasta väestöstä noin 83 % on liittynyt vesihuoltolaitosten vesijohtoverkostoihin. Vesienhoitoalueen yhdyskuntien vedenkäyttö on hieman alle 100 000 m³/d, josta pohjaveden osuus on noin 70 %.

Suunnittelu aloitettu

Vesienhoidon yhteistyöryhmien toiminta alueellisten ympäristökeskusten toimialueilla on käynnistetty. Ryhmät on kutsuttu koolle kesällä 2005 ja ne ovat kokoontuneet muutamia kertoja. Ympäristökeskukset ovat järjestäneet myös sidosryhmäkohtaisia keskustelu- ja tiedotustilaisuuksia.

Vesienhoitoalueella tehtiin vuosina 2003-2005 alustavia selvityksiä mm. tärkeimmistä pinta- ja pohjavesistä, vesistöjen ominaispiirteistä, ihmistoiminnan ympäristövaikutuksista sekä veden käytöstä. Niistä on toimitettu yhteenveto ympäristöministeriölle, joka edelleen toimitti yhteenvedon kaikkien vesienhoitoalueiden perusselvityksistä EU:n komissiolle. Pintavesiä ja vedenhankintaa koskevista perusselvityksistä on lisäksi tehty julkaisu "Pintavesien tilaa muuttavat tekijät Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueella". Pohjavesialueiden kartoitusten ja luokitusten päivitystyö on myös valmistunut.

Suunnittelu etenee vaiheittain tässä työohjelmassa esitettyjen määräaikojen puitteissa ja se tarkentuu työn edetessä.

Tiedotus ja tärkeimmät tietolähteet

Tärkeimmät vesienhoitosuunnitelman valmisteluasiakirjat ovat 1) vesienhoitosuunnitelman laatimisen työohjelma ja aikataulu, 2) yhteenveto vesistöalueen hoitoa koskevista keskeisistä kysymyksistä sekä 3) ehdotus vesienhoitosuunnitelmaksi. Lain velvoitteiden mukaisesti alueellinen ympäristökeskus julkaisee kuulutuksen kunkin asiakirjan nähtävillä olostä kuntien ilmoitustauluilla. Asiakirjat pidetään nähtävillä tarpeellisilta osin kunnissa puolen vuoden ajan. Lisäksi ne julkaistaan Internetissä ja toimitetaan kuntien pääkirjastoihin. Nähtävillä olostä ilmoitetaan suurimmissa vesienhoitoalueella ilmestyvissä sanomalehdissä. Asiakirjat ja niiden tausta-asiakirjat ovat nähtävissä alueellisissa ympäristökeskuksissa koko vesienhoitosuunnitelma-kauden ajan vuoteen 2015 asti.

Ympäristöhallinnon verkkosivuilla <http://www.ymparisto.fi/vesienhoito> on tietoa esimerkiksi lainsäädännöstä, vesien tilan luokittelusta ja vesienhoidon suunnittelusta.

Tietoa vesienhoitoalueen pintavesiä ja vedenhankintaa koskevista perusselvityksistä saat vesienhoitoalueen julkaisusta "Pintavesien tilaa muuttavat tekijät Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueella", joka on saatavissa paperiversiona alueellisista ympäristökeskuksista. Lisäksi vesienhoitoalueelle on tehty esite "Vesienhoito uudistuu". Julkaisun, esitteen ja ajantasaista tietoa Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueesta löydät vesienhoitoalueen verkkosivuilta. Sivuilta löytyvät myös kuultavana olevat asiat sekä suunnittelussa käytetyt taustamateriaalit. Oulujoen - Iijoen vesienhoitoalueen verkkosivujen osoite on <http://www.ymparisto.fi/oulujoen-iijoenvesienhoitoalue>.

Interkalibrointi

Interkalibrointi on menettely, jossa varmistetaan eri valtioiden käyttämien biologisten seurantatietojen vertailtavuus. Seurantatietoja ovat tietyt edustavat lajit tai lajiryhmät ja niistä saadut ekologiset luokittelutiedot.

Koordinaattori

Koordinaattori on henkilö, joka huolehtii siitä, että vesienhoitosuunnitelma tehdään alueellisen ympäristökeskuksen osalta. Jokaisella vesienhoitoalueella on tämän lisäksi yksi koordinaattori, joka vastaa kokonaisuudesta.

Kuuleminen – kuulemismenettely

Kuulemisella tarkoitetaan määrämuotoista menettelyä, jossa kansalaiset ja eri toimijat voivat lausua mielipiteensä tietyistä asiasta.

Luokittelu

Vesien tila luokitellaan ihmisen toiminnan aiheuttaman muutoksen perusteella käyttäen vertailukohtana häiriintymättömiä, luonnontilaisia vesiä. Pintavedet luokitellaan viiteen luokkaan: erinomainen, hyvä, tyydyttävä, välttävä ja huono.

Nitraattidirektiivi

Nitraattidirektiivi on direktiivi, jonka mukaisesti Suomessa on annettu valtioneuvoston asetus maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta (931/2000). Tyypilannoitusta sääntelevän nitraattiasetuksen noudattaminen on pakollista kaikille viljelijöille koko maassa.

Perustoimenpiteet

Perustoimenpiteitä ovat Euroopan yhteisöjen lainsäädäntöön perustuvat kansalliset säädökset ja niiden mukaiset toimet sekä toimet, joita sovelletaan muun kansallisen lainsäädännön velvoittamana.

Pintavesi

Pintavedellä tarkoitetaan maanpäällisiä vesiä, kuten meriä, järviä, jokia ja puroja.

Pohjavesi

Pohjavesillä tarkoitetaan kaikkia niitä vesiä, jotka ovat maan pinnan alla vedellä kyllästyneessä vyöhykkeessä ja suorassa yhteydessä kallio- tai maaperään.

SOVA-laki

SOVA-laiksi kutsutaan lakia viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista, joka tuli voimaan 1.6.2005. Laki perustuu EY:n direktiiviin suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (2001/42/EY). SOVA-laki mahdollistaa ympäristönäkökohtien ottamisen huomioon aiempaa paremmin jo suunnitelmien ja ohjelmien valmistelun alkuvaiheessa.

Tyypittely

Tyypittelyssä pintavedet (esimerkiksi järvet, joet tai niiden osat) jaetaan niiden luontaisia ominaisuuksia vastaaviin ryhmiin eli tyyppeihin. Tyypit kuvaavat luonnon omaa vaihtelua vesistöissä.

Täydentävät toimenpiteet

Täydentävillä toimenpiteillä tarkoitetaan toimia, jotka ovat tarpeen ja joihin voidaan ryhtyä, mikäli perustoimenpiteillä ei saavuteta vesien hoidolle asetettuja tavoitteita.

Vesipolitiikan puitedirektiivi (VPD)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (2000/60/EY) yhteisön vesipolitiikan suuntaviivoista. Direktiivi tuli voimaan 22.12.2000. Direktiiviin tavoitteena on suojella, parantaa ja ennallistaa vesiä niin, ettei niiden tila heikkene ja että vesistöjen tila on vähintään hyvä koko EU:n alueella vuonna 2015. Suomessa direktiivi on pantu täytäntöön kansallisin säädösin, joista tärkeimmät ovat laki vesienhoidon järjestämisestä eli vesienhoitolaki sekä sen pohjalta annettavat asetukset.

Vesienhoito

Vesienhoidolla tarkoitetaan vesipolitiikan puitedirektiivin ja vesienhoitolain mukaista suunnitelmallista toimintaa, jolla pinta- ja pohjavesien laadullista ja määrällistä tilaa ylläpidetään ja parannetaan.

Vesienhoitoalue

Vesienhoitoalueella tarkoitetaan maa- ja merialuetta, joka koostuu yhdestä tai useasta vesistöalueesta sekä niihin yhteydessä olevista pohja- ja rannikkovesistä. Vesienhoitoalue on valtioneuvoston asetuksessa (1303/2004) määritelty vesienhoidon yhteistoiminta-alueeksi.

Vesienhoitolaki

Laki vesienhoidon järjestämisestä eli vesienhoitolaki (1299/2004) on tärkein säädös, jolla vesipolitiikan puitedirektiivi Suomessa pannaan täytäntöön. Laissa säädetään viranomaisten yhteistyöstä, vesien tilaan vaikuttavien tekijöiden selvittämisestä, seurannasta, vesien luokittelusta, vesienhoidon suunnittelusta sekä kansalaisten ja eri tahojen osallistumisesta.

Vesihuoltolaitos

Vesihuoltolaitos tuottaa asiakkailleen talousvettä ja huolehtii viemäröinnistä ja jäteveden puhdistuksesta.

Vesistöalue

Alue, jolle satanut vesi virtaa mereen tietyn joen tai suoistoalueen kautta.

Yhteistyöryhmä

Yhteistyöryhmä on vesienhoitolain (1299/2004) mukainen maakunnallinen eri intressitahoja edustava ryhmä, jonka alueellinen ympäristökeskus on kutsunut koolle. Ryhmä osallistuu vesienhoitoon liittyvien asioiden valmisteluun yhdessä alueellisen ympäristökeskuksen kanssa.

Yhteystiedot

Alueelliset ympäristökeskukset ja yhteyshenkilöt Oulujoen - lijoen vesienhoitoalueella

Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus

PL 124, 90101 Oulu
Puh: 020 490 111
Fax: 020 490 6305
virastotunnus=ppo

koordinaattori

Satu Kouvalainen
020 490 6344
040 713 9248

Kainuun ympäristökeskus

PL 115, 87101 Kajaani
Puh: 020 490 112
Fax: 020 490 6577
virastotunnus=kai

koordinaattori

Kimmo Virtanen
020 490 6551
040 734 3609

Lapin ympäristökeskus

PL 8060, 96101 Rovaniemi
Puh: (016) 329 4111
Fax: (016) 310 340
virastotunnus=lap

koordinaattori

Pekka Räinen
016 329 4451
040 570 2389

Vesienhoitoalueella on myös pieniä alueita seuraavista ympäristökeskuksista:

Länsi-Suomen ympäristökeskus

PL 262, 65101 Vaasa
Puh: 020 490 109
Fax: 020 490 5251
virastotunnus=lsu

Keski-Suomen ympäristökeskus

PL 110, 40101 Jyväskylä
Puh: 020 490 110
Fax: 020 490 5811
virastotunnus=ksu

Pohjois-Savon ympäristökeskus

PL 1049, 70101 Kuopio
Puh: 020 490 4777
Fax: 020 490 4777
virastotunnus=psa

Pohjois-Karjalan ympäristökeskus

PL 69, 80101 Joensuu
Puh: (013) 1411
Fax: (013) 123 622
virastotunnus=pka

Vesienhoitoalueen koordinaatio

Satu Kouvalainen
Diar Isid

Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus
Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus

Ohjausryhmän puheenjohtajat

Mauno Rönkkömäki (puheenjohtaja)
Heikki Aronpää (varapuheenjohtaja)

Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus
Kainuun ympäristökeskus

Yhteistyöryhmät

ks. sivut 21–23

Tarkemmat yhteistyöryhmien jäsenten organisaatitiedot löytyvät verkkopalvelusta
<http://www.ymparisto.fi/oulujoen-iijoenvesienhoitoalue>

Alueellisten ympäristökeskusten sähköpostiosoitteet: kirjaamo.virastotunnus@ymparisto.fi
Koordinaattoreiden ja puheenjohtajien sähköpostiosoitteet: etunimi.sukunimi@ymparisto.fi

Pohjois-Pohjanmaan vesienhoidon yhteistyöryhmä

Puheenjohtaja: Mauno Rönkkömäki, Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus

Yhteistyötaho	Jäsen	Varajäsen
Aluekehitys- ja kaavoitusviranomainen	Erkki Partala	Ismo Karhu
Kalankasvatus	Paavo Kestilä	Pekka Vääräniemi
Kalatalousneuvontajärjestöt	Kalevi Klapuri	Mikko Torssonen
Kalatalousviranomainen	Jukka Nyrönen	Markus Huolila
Kalastusalueet ja osakaskunnat / Iijoen vesistön kalastusalue	Matti Suanto	Eero Oinas-Panuma
Kalastusalueet ja osakaskunnat / Keski-Perämeren kalastusalue	Risto Tolonen	
Kalastusalueet ja osakaskunnat / Kiiminkijoen kalastusalue	Jouko Jussila	Juhani Ollila
Kalastusalueet ja osakaskunnat / Kuusamon kalastusalue	Olavi Jäkäläniemi	Kyösti Aikkila
Kalastusalueet ja osakaskunnat / Oulujokivarren kalastusalue	Väinö Väänänen	
Kalastusalueet ja osakaskunnat / Perämeren eteläinen kalastusalue	Kalevi Klapuri	
Kalastusalueet ja osakaskunnat / Pyhäjokivarren kalastusalue	Kari Ojala	Arto Mikkonen
Kalastusalueet ja osakaskunnat / Pyhäjärven kalastusalue	Jaakko Haaraoja	
Kalastusalueet ja osakaskunnat / Siikajoen kalastusalue	Heikki Autio	Keijo Mustonen
Koillismaan seutukunnan kunnat	Hannu Kesti	Janne Kinnunen
Koillismaan seutukunnan kunnat	Teemu Junttila	Anne Nokela
Luonnonvara-alan koulutus ja tutkimus/OAMK	Kaija Karhunen	Outi Laurinen
Maaseutu- ja työvoimaviranomainen	Johanna Helkimo	Jorma Harinen
Maatalousneuvonta	Anna-Riitta Leinonen	Mikko Torssonen
Maataloustuottajat	Timo Lehtiniemi	Sari Isotalus
Metsänkäytön valvonta ja edistäminen	Irmeli Ruokanen	Pauli Juntunen
Metsätalouden kuormitukseen liittyvä tutkimus	Juha Piispanen	Seppo Pohjola
Metsätalous valtion mailla	Kari Sarajärvi	Juhani Karjalainen
Metsätalous yksityismailla	Tuomo Törrö	Kalle Salmela
Nivalan - Haapajärven seutukunnan kunnat	Veijo Vuopio	Paavo Korpela
Nivalan - Haapajärven seutukunnan kunnat	Teuvo Hylkilä	Saila Savolainen
Oulun seutukunnan kunnat	Hannu Salmi	Matti Tynjälä
Oulun seutukunnan kunnat	Pekka Pesonen	Risto Sarkkinen
Oulunkaaren seutukunnan kunnat	Kaarina Daavittila	
Pohjois-Pohjanmaan vesihuoltolaitokset	Timo Tolonen	Markku Komulainen
Raahen seutukunnan kunnat	Matti Penttilä	Juha Ojala
Raahen seutukunnan kunnat	Erkki Kotila	Ilkka Haataja
Siikalatvan seutukunnan kunnat	Harri Heikkilä	Pertti Häikiö
Teollisuus	Eila Paldanius	Mervi Partanen
Terveystieteiden tutkimuskeskus	Aila Halonen	
Turvetuotanto	Tarja Väyrynen	Petri Tähtinen
Vapaa-ajankalastajat	Petter Nissén	Reijo Härkman
Vesienhuoltayhdistykset	Seppo Miettunen	
Vesivoimantuotanto	Markku Nivalainen	Jorma Autio
Yleiset kunnalliset satamat	Kari Himanen	Kaarlo Heikkinen
Yleisten teiden tienpito	Marjo Paavola	Keijo Pulkkinen
Ympäristöjärjestöt ja -yhdistykset / Iijoen vesistö	Pirkko-Liisa Luhta	Esko Suvanto
Ympäristöjärjestöt ja -yhdistykset / Kiiminkijoen vesistö	Petri Haapala	Eino Iisakka
Ympäristöjärjestöt ja -yhdistykset / Pohjois-Pohjanmaa	Merja Ylönen	Mauri Huhtala
Ympäristötutkimus/Oulun yliopisto	Riitta Kamula	Jouko Inkeröinen
Ympäristötutkimus/SYKE	Seppo Hellsten	Teemu Ulvi
Ympäristöviranomainen	Mauno Rönkkömäki	Eero Merilä

Kainuun vesienhoidon yhteistyöryhmä

Puheenjohtaja: Heikki Aronpää, Kainuun ympäristökeskus

Organisaatio	Jäsen	Varajäsen
Fortum Power and Heat Oy	Markku Nivalainen	Juha Happonen
Geologian tutkimuskeskus	Jari Mäkinen	Tommi Kauppila
Hyrnsalmen-Ristijärven kalastusalue	Lauri Kemppainen	Leo Heikkinen
Kainuun Energia Oy	Markus Tykkyläinen	Antti Kangas
Kainuun kalatalouskeskus	Pasi Korhonen	Anssi Härkönen
Kainuun maakunta -kuntayhtymä	Hannu Heikkinen	
Kainuun luonnonsuojelupiiri	Virpi Juvonen	
Kainuun metsäkeskus	Pentti Tuovinen	Pentti Vartiainen
Kainuun TE-keskus, kalatalousyksikkö	Jukka Nyrönen	Markus Huolila
Kainuun Voima Oy	Tapio Kakko	Heikki Savolainen
Kainuun ympäristökeskus	Heikki Aronpää	
Kainuun ympäristökeskus	Kari Pehkonen	
Kainuun ympäristökeskus	Kimmo Virtanen	
Kainuun ympäristökeskus	Sirkka-Liisa Markkanen	
Kajaanin kaupunki	Paula Malinen	Inkeri Neuvonen
Kuhmon kalastusalue	Heikki Väyrynen	Oskari Piirainen
Kuhmon kaupunki	Hannu Huotari	Jari Juntunen
Metsähallitus	Ari Holappa	Merja Väisänen
Metsäomistajien Liitto Kainuu	Heikki Rahko	Timo Virkkunen
MTK-Kainuu	Juhani Rimpiläinen	Timo Korhonen
Oulujärven kalastusalue	Tauno Heikura	Juhani Karppinen
Oulun yliopisto NorNet-verkosto	Jouko Inkeröinen	Riitta Kamula
ProAgria Kainuun maaseutukeskus	Matti Partanen	
Pöyry Environment Oy	Kari Kainua	
RKTL Kainuun kalatutkimus ja vesiviljely	Pekka Hyvärinen	
Sotkamon kalastusalue/Jormaskylän osakaskunta	Jouko Hurskainen	Heikki Rimpiläinen
Suomen Kalankasvattajaliitto	Jukka Ruokolainen	Markku Tuikka
Suomussalmen kalastusalue	Taisto Kivioja	Matti Kela
Suomussalmen kunta	Antti Westersund	
Turveruukki Oy	Tarja Väyrynen	
UPM-Kymmene Oyj Energia	Pekka Pollari	
UPM-Kymmene Oyj	Seppo Karsisto	
Vapo Oy Energia	Petri Tähtinen	

Lapin vesienhoidon yhteistyöryhmä

Puheenjohtaja: Tiina Kämäräinen (toistaiseksi), Lapin ympäristökeskus

Yhteistyötaho	Jäsen	Varajäsen
Aluekehitys- ja kaavoitusviranomainen	Riitta Lönnström	Juha Piisilä
Geologian tutkimuskeskus	Ulpu Väisänen	Pasi Lehmuspelto
Kala- ja maatalousviranomainen	Jari Leskinen	
Kala- ja maatalousviranomainen	Pentti Pasanen	
Kalankasvatus	Mauno Liukkonen	Hannu Pesonen
Kemi-Tornio alueen kehittämiskeskus	Erkki Rauma	Risto Pöykiö
Lapin vesihuoltolaitokset	Markku Koivisto	Pekka Koskenranta
Maataloustuottajat	Juhani Lampela	Kaija Kinnunen
Metsänkäytön valvonta ja edistäminen	Tapio Julkunen	Ari Keskimölä
Metsätalous, valtion maat	Lauri Karvonen	Pertti Sarajärvi
Metsätalous, yksityismaat	Jukka Aula	Eero Törmänen
Metsäteollisuus	Heikki Leppänen	
Tornionlaakson seutukunta	Ari Risto	Jarmo Jaako
Ranuan kunta	Päiviö Karttunen	Lauri Kauhanen
Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos	Jaakko Erkinaro	
Rovaniemen kaupunki	Erkki Lehtoniemi	
Saamelaisjärjestöt	Anne Nuorgam	Ari Seipiharju
Itä-Lapin kuntayhtymä	Pekka Nyman	Juha Pikkarainen
Sellu- ja paperiteollisuus	Hannu Nurmesniemi	Jouko Sarivaara
Terveystieteiden tutkimuskeskus	Matti Mattas	Risto M. Ruuska
Terästeollisuus	Leeni Hirsivaara	Kirsi-Marja Fyhr
Tunturi-Lapin kehitys ry	Lasse Mäkitalo	
Turvetuotanto	Petri Tähtinen	Tarja Väyrynen
Pohjois-Lapin alueyhteistyön kuntayhtymä	Aulis Nordberg	
Pohjois-Lapin alueyhteistyön kuntayhtymä	Arja Mäkitalo	Kari Tammela
Vapaa-ajan kalastajat	Petter Nissen	Timo Lakkala
Vesialueiden omistajat/ammattikalastajat	Eero Liekonen	Jouko Jurmu
Vesienhuolto- ja ympäristökeskukset	Asko Nieminen	
Vesivoiman tuotanto	Erkki Huttula	Jorma Autio
Yleiset kunnalliset satamat	Reijo Viitala	Jukka Kotajärvi
Yleisten teiden tienpito	Eira Järviluoma	Ulla Alapeteri
Ympäristöjärjestöt	Tuula Leskelä	Sirpa Ollila
Ympäristöviranomainen	Tiina Kämäräinen	

Kannen kuva:
Iijoen suisto
HeliFoto Oy Ab

Paino:
Multiprint Oy
Oulu 2006

Taitto:
Niina Silvasti, Helena Heikkinen ja Diar Isid